

AKIK HISZNEK A KÉZÍRÁSBAN

Szöveg: **Ferenczi-Bónis Orsolya**
Fotó: **Muray Gábor**

Egy Bomo Art-jegyzetfüzet minden érzékszervünkre hat. Nem lehet betelni a kortalan grafika látványával, kézbe kell venni, hogy megtapinthatassuk az egyedi borító természetes anyagát, ki kell nyitni, hogy orrunkban érezhessük a papír magával ragadó illatát. Boldizsár Károly 1997-ben alapította könyvkötő manufaktúráját, mára a Bomo Art igazi magyar márkává vált. Három üzletben várják a papír szerelmeseit, a műhelyben patinás, kézi működtetésű eszközökkel maguk kötik a könyveket.

A KÖNYVKÖTŐ MŰHELYBE BELÉPVE MEGELEVENEDIK A MŰLT. HOGYAN DOLGOZNAK MA EGY MANUFAKTÚRÁBAN?

A könyvkötés munkafázisai során karos vágógéppel, kézi présekkel, serfelőkésekkel dolgozunk – ezek már-már muzeális eszközök, de bármilyen egyedi munkát el tudunk velük végezni. A járványhelyzet során, amikor nem lehetek nyitva a boltok, a könyvkötőkkel rengeteget kísérleteztünk, a manufaktúra lehetővé teszi, hogy kitaláljunk valamit, limitált mennyiséget készítsünk belőle, és később már ne szerepeljen a kínálatunkban.

HUSZONKÉT ÉVESEN ALAPÍTOTTA A BOMO ARTOT – MÁR AKKOR HATÁROZOTT ELKÉPZELÉSEI VOLTAK?

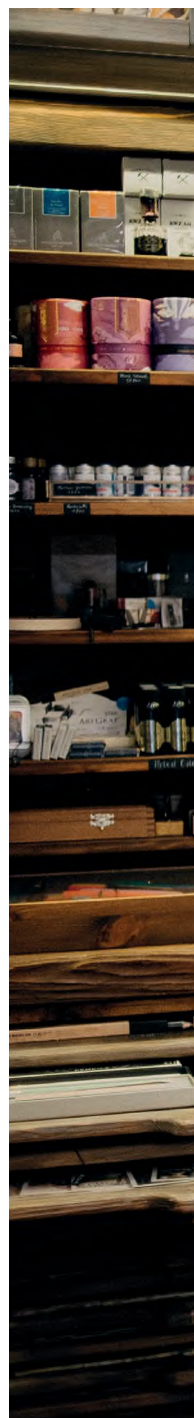
Olyan naplót akartam létrehozni, amelyeken keresztül az emberek újra felfedezhetik kötődésüket a papírhoz, a könyvhöz, kedvük támad kézzel írni, alkotni. Fontos a minőség, a jó alapanyag, az elkészítésre szánt kellő idő ahhoz, hogy leendő tulajdonosa örömmel vegye kézbe, és szeresse használni a könyvet.

RENETEG HATÉKONY JEGYZET- ÉS FELADATKEZELŐ ALKALMAZÁS IS RENDELKEZÉSÜNKRE ÁLL – MÉGIS VAN LÉTJOGOSULTSÁGA A PAPIRNAK?

Amikor a kétezres évek elején berobbant az e-könyv, elgondolkodtam azon, hogy mit hoz majd a jövő. Azóta kiderült, hogy nincs hatása a nyomtatott könyvre, mert az emberek továbbra is fontos, hogy köthessenek egy kötethez. Mindig lesz igény a papírra, de úgy érzem, hat-hét éve tart egy folyamat, amelynek részeként az emberek elkezdtek naplót írni, papírral alkotni-ragasztani, scrapbookot készíteni, bullet journalt vezetni, kalligráfiával és tipográfiával foglalkozni. Mindebben a lassuláshoz és az elmélyüléshez való visszatérés vágya fogalmazódik meg.

HOGYAN VÁLASZOLJÁK MEG EZT AZ IGÉNYT A MANUFAKTURÁLIS MÓDON KÉSZÜLT TERMÉKEIK?

A saját tervezésű és nyomtatású határidőnaplóinkra nagy a kereslet, érezzük, hogy az embereknek szükségük van a fizikai könyvre, amelybe írogathatnak. Az öröknaptárunk kimondottan a „slow” gondolatiság jegyében született, olvasmányos adatokkal, érdekes játékokkal töltöttük meg, amelyekben el lehet mélyülni, bele lehet feledkezni. Van olyan termékünk, amelyre a boltban csodálkoznak rá, mert addig nem ismerték, forgatják magukban a gondolatát, majd két és fél év múlva vesznek egyet ajándékba. Ilyen a prakszinoszkóp – a film elődje –, amelyből minden

darabot kézzel teszek össze, üveges vágja hozzá a tükrököt. Az új grafikánk a múlt század balatoni világát idézi meg, ezzel a kis időutazással is a lelassulást szeretnénk lehetővé tenni. Versnaplónkban ismert szerzőket és közeli barátainkat kérjük arra, hogy kézzel írják le kedvenc verseiket, szeretnénk, ha ez a sorozatunk is eljutna azokhoz, akik az analóg világban, a versek, a kézzel írás világában hisznek.

SIKERÜLT MINDAZT MEGVALÓSÍTANIA, AMIRŐL HUSZONKÉT ÉVESEN ÁLMODOTT?

Ahogy abba sem gondolok bele, mit jelent valójában az, hogy apa vagyok, mert összeroskadnék a felelősség súlya alatt, hanem teszem a dolgom nap mint nap, úgy nem tudatosult bennem mindaz, amit a Bomo Arttal elértünk. Egy biztos, munkatársaim elhivatottsága, szenvedélye és lojalitása nélkül ez nem sikerült volna. ■

A black and white photograph showing a person's hands working on a vinyl record. A large, glowing lamp is positioned above the record, casting a strong light. The person's hands are visible, one holding the record and the other appearing to be adjusting or inspecting it. The background is dark and out of focus.

ANZIKSZ

Ódor Istvánné mikroszkóppal
ellenőrzi a bakelit hanglemezek
excentrikusságát,
a Budapesti Hanglemezgyárban
Fotó: MTI FOTOBANK